Analize și opinii

Aceasta e imaginea unei națiuni intrată în disoluție

Acum 17 minutes 22 Vizualizari 5 Timp de citire

Aceasta e imaginea unei națiuni intrată în disoluție. Poza a fost oferită chiar de Poliția Română, în scop publicitar. Instituția a luat o pauză de la vânat legionari și oameni pe care să-i aducă la secție pentru postări pe internet. Agenții ei, plătiți de la buget, au fost detașați să facă muncă voluntară pentru niște corporații internaționale multi-milionare, cărora să le instruiască gratuit angajații cum să meargă pe bicicletă și scuter prin București, Cluj și alte orașe.

Intervenția a venit după ce s-au confruntat cu un fenomen, care i-a îngrijorat: zecile de accidente, soldate cu șase morți și 23 de răniți, în care au fost implicați livratori, care se deplasează haotic, după regulile din Mumbai, Karachi sau Dhaka.

Pentru binele capitalismului, mă gândesc că agenții ar putea ține cursuri gratuite și pentru alte firme. De pildă, învățând angajații din restaurante și patiserii să se spele pe mâini, pe cei de pe șantiere să mânuiască mistria, și tot așa.

Ziarista progresistă se lamentează că statul român aduce sute de mii de oameni din Asia și Africa „fără o strategie de integrare”, scăpând cu glas tare, partea care trebuia să rămână o surpriză pentru anii următori. Și

de aici, articolul curge înspre clasica învinovățire a țărilor europene, care nu fac destul pentru a se schimba să devină mai familiare celor abia sosiți.

nu e obișnuit cu șinele de tramvai în țara lui. Și în general se descurcă greu fără indicații în limba maternă și cu câteva vorbe rupte din engleză.

Problema e de ce importăm sute de mii de necalificați, semi-analfabeți, care văd prima dată șine de tramvai? Care-i strategia din spatele acestei ample acțiuni de transformare națională!?

Aici nu e vorba de drama lor ca oameni sărmani, care își caută norocul cum pot, pe unde apucă. Săraci sunt circa 5 miliarde pe glob din cele 8 ale planetei. N-avem nimic de împărțit cu ei, nu-i desconsiderăm, dar nici nu-i putem lua pe toți, care visează să devină europeni sau americani, că au văzut filme, reclame sau poze de la cei plecați înaintea lor. Nu cu ei avem o problemă, ci cu politicienii noștri, care concep astfel de strategii distrugătoare pe termen lung, care au eșuat peste tot unde au fost încercate.

Nu e o problemă de circulație, e o problemă de destin național. Și ce dacă vor învăța să meargă corect pe bicicletă, să oprească la treceri și să dea prioritate!? Nu mă interesează că vom avea cei mai buni șoferi srilankezi, sau dacă va ajunge cald hamburgerul corporatistului, care nu se poate ridica de pe scaun să-și ia un sandviș. Mă interesează dacă va mai exista o țară a românilor, peste o generație, peste două, peste trei.

Am văzut la alții unde duce drumul ăsta. Acum patru ani, era o modă între polițiștii americani și englezi să se așeze în genunchi, ca să-și ceară simbolic iertare că au „privilegiile omului alb”. Zeci și zeci de ani de eforturi și îndoctrinare, de pedepsire a exprimării pentru a nu ofensa și a impune toleranța cu forța, și niciodată nu e suficient. Mereu mai au ceva de făcut societățile gazdă, mereu nu oferă cadrul perfect pentru tradițiile altor culturi, pentru familiile poligame, pentru femeile îmbrobodite, pentru bărbații cu turban, mereu mai e ceva de pus la punct pentru utopia multiculturală.

La televizor vedem că Trump urcă migranții în avioane militare și îi trimite înapoi acasă. Pentru prima dată, Occidentul nu ne mai e dat ca exemplu obligatoriu de urmat instantaneu. Guvernanții nu mai simt reflexul să facă ce văd la americani în secunda doi, cu explicația că „așa fac țările civilizate” sau „suntem țară membră NATO”… Când îi apucase umblatul în fundul gol la parade, atunci era imperios necesar să facem imediat la fel.

De ani de zile cheltuim zeci de miliarde de euro pe înarmare, ca să nu fim invadați. Ni se spune că ăsta e cel mai mare pericol, pentru care ne pregătim împreună cu toate țările aliate. Pentru asta plătim oameni în uniformă, să ne apere. Să ne ofere „siguranță și încredere”. Când colo, oamenii în uniformă oferă cursul scurt de integrare, ca stewardesele lecții de înot cu vesta gonflabilă.

Dar stați liniștiți, autoritățile ne informează că se iau măsuri. Firmele traficante de colonizatori vor fi obligate să îi doteze cu veste reflectorizante și lumini. De ce să ne oprim aici, mă întreb? De ce să nu le dăm și uniforme?

Dacă putem importa în masă bicicliști și șoferi, pe care îi calificăm la locul de muncă, de ce nu putem face și polițiști din ei? Ce prejudecăți rasiste ne împiedică să nu le dăm uniforme, șapcă, fluier și pistol!? Durează

câteva ore în plus să le ținem și câteva ore de tir în poligon, dar economiile făcute la buget cu salariile lor ar fi colosale! Le arătăm pe ce butoane să apese, după ce boschet să așeze mașina și-i punem la radar. Dacă tot

Dacă acceptăm că țările sunt doar niște societăți comerciale, guvernate de principiul eficienței, nu avem niciun argument să nu extindem înlocuirea și la alte categorii, nu doar la cei mai vulnerabili dintre muncitori. Dimpotrivă, suntem obligați să extindem rețeta pe scară largă, pentru a înlocui militarii cu mercenari mai ieftini și politicienii cu hoți mai puțin lacomi.

https://hotnews.ro/marele-mister-al-circulatiei-haotice-a…

Preluare: **Reacțiunea**

Despre autor

editor